

XLVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Statsstøtte til Tuberkuløses Sygebehandling.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 15. Marts 1912).

Udvalget slutter sig i alt væsentligt til det forelagte Lovforslag, som betegner en Fortsættelse af Lov Nr. 70 af 14. April 1905. Denne Lov har efter Udvalgets Mening virket tilfredsstillende; den har opfyldt sit Formaal ved at fremkalde Initiativ hos de lokale Myndigheder og private til at tage Del i Arbejdet for Bekæmpelsen af Tuberkulosen og derved bidraget til at gøre Bekostningerne overkommelige for alle Parter. Udvalget anbefaler der for at bevare Lovens Hovedlinie uforandret.

I Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 foreslaas Beløbet 2 Kr. som daglig Betaling for Børn paa Tuberkulosesanatorier forhøjet til 2 Kr. 50 Øre, da Behandlingen af saadanne Børn fordrer et meget omhyggeligt Tilsyn, hvorfor der maa regnes med større Udgifter. I Forbindelse hermed staar Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 6, hvorefter Maksimumsbeløbet af Statstilskuddet til Børn paa Tuberkulosesanatorier forhøjes fra 1 Kr. 50 Ø. til 1 Kr. 85 Ø. pr. Sygedag.

Endvidere foreslaas Lovens Rammer udvidede saaledes, at der kan ydes Støtte til Afværgelse af Smittefare i Hjemmene; hertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 9.

De af Justitsministeren stillede Ændringsforslag vil denne formentlig selv begrundede i Salen.

Et *Mindretal* (Chr. Hansen, Stauning og Wilmann) erkender, at Loven har bidraget til at faa iværksat Foranstaltninger til Helbredelse af Tuberkuløse, uden at man dog mener, at Loven yder tilstrækkelig Støtte i Kampen mod Tuberkulosen.

Mindretallet vil dog under de foreliggende Forhold være med til at bygge videre paa det givne Grundlag, men ønsker ligesom de øvrige Medlemmer af Udvalget visse Ændringer deri.

I Forening med Grønborg og K. Pedersen stiller Mindretallet Ændringsforslag Nr. 7, der gaar ud paa at udstrække den i § 8 hjemlede Understøttelse en Tid efter, at Forsørgeren er udskreven fra Hospitalet, for at fortsætte Kuren i Hjemmet. Mindretallet nærer den Opfattelse, at Fattigdommen i mange Hjem forhindrer Fortsættelse af Kuren, naar Underholdsbidraget inddrages, men dette er utvivlsomt et Resultat af daarlig Økonomi. Tilbagefald til Sygdommen og deraf følgende forøgede Udgifter for det offentlige, ville ofte være Følgen af den nu bestaaende Ordning, der strengt gennemfører, at der kun ydes Hjælp til syges Familier, saa længe Forsørgeren ligger paa Sygehus. Det er imidlertid en Kendsgerning, at Patienter ofte udskrives med Paalæg om Kurens Fortsættelse i Hjemmet, og for disse vil den nævnte Hjælp uden Fattighjælps sædvanlige Virkninger være af stor Værdi.